

عنوان مقاله:

بازخوانی انواع وحی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات علوم قرآنی، دوره 11، شماره 43 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

نهل غروی نایینی

خلاصه مقاله:

واژه وحی در قرآن کریم در بیش از ۷۵ آیه به صورت ها و مشتقات مختلف آمده است. از امیرالمومنین (ع) - اولین مفسر و مبین علوم قرآن پس از رسول الله - بیانی در معانی انواع وحی رسیده است. پس از آن حضرت، علمای اسلامی مانند اصحاب لغت، مفسران و علمای علوم قرآنی، معانی آن را ذکر کرده و گونه ها و انواعی برای آن قائل شده اند. در میان این تعریف ها همسانی و غیر همسانی مشاهده می شود. حاصل مشترک این تعریف ها و دسته بندی ها، این است که هر وحی به معنای پیام یا اشاره مخفی و سری دارای یک منبع صدور و یک دریافت کننده است. با دقت در همه آیات قرآن کریم که حاوی واژه وحی هستند، می توان گفت که منبع صادر کننده وحی - به معنای لغوی یعنی پیام رمزی - عبارت اند از الله حق تعالی، انسان، فرشته، و شیطان. این مقاله با استفاده از معنای لغوی و اصطلاحی وحی و به کمک آیات کریمه قرآن به بررسی انواع وحی بر انسان پرداخته است و آن را به وحی رسالی و غیر رسالی تقسیم نموده و چگونگی وحی رسالی را به وحی بی واسطه و با واسطه تقسیم کرده و به نقد برخی تعریف های دانشمندان علوم قرآن پرداخته و معتقد است که واژه وحی با الهام و رویا درباره انسان های برگزیده و انبیا تفاوت دارد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1956405>

